

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De reparatione amicitiae diuinæ, quæ fit per pœnitentiam. Cap. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

cideris, & age pœnitentiam conuersus ad me ex intimis medullis, neque parui facias tantas, & tam ineffabiles diuitias, quæ in statu gratiæ meæ proueniunt. Ne audias consilia hominum diuertentium te à beatissima luce mea : sed sequere consilia Sanctorum, qui dilexerunt, & exquisierunt me. Nescit mundus æstimare gratiã meam vendens me pro modico fragmento panis; quo non poterit saturari. Aperit tu oculos cordis tui, & contemplare speciosissimam formam Dei, quantum valet infirmitas tua, & videbis, vnum saltem gradum Diuinæ gratiæ meæ prætiosiorẽ esse, quam vniuersi mundi imperium, etiam si absque fine duraret. Hæc est sancta, & casta eruditio mea, quæ debet mouere cor tuum ad contemnendas omnes consolationes terræ, & ad quærendam amicitiam meam. Si fueris fidelis, & audieris me, dabo tibi vestem nouam qua induuntur reges multi, qui mecum regnaturi sunt in æternum, & vltra.

De reparatione amicitia diuina, quæ fit per pœnitentiam.

CAP. XVIII.

Inæstimabilis thesaurus est amicitia mea, fili charissime, quæ voco ad recõliationem.

liationem, & pacem desiderabilem super omnia mundi desideria. Considera quid ego possim, & valeam, & quam fidelis amicus sim, & quam perseueranter ius amicitiae custodiam. Ego sum diues in misericordia in omnes, qui conuertuntur ad me, neque placent mihi viscera crudelia. Ego sum Dominus caeli, & omnium, quae caeli ambitu continentur, & dominationis meae non est finis. Ego fundavi terram super stabilitatem suam, & extendi caelum sicut pellem. Ego fabricatus sum auroram & Solem, astatem & ver, ego plasmaui ea. Meae sunt omnes ferae sylvarum, iumenta in montibus, & boves: ego sicut verus Dominus cognoui omnia volatilia caeli, & pulchritudo agri mecum est. Omnia mea sunt, neque est aliquod bonum, quod se subtrahat ab imperio meo. Cum ergo omnia mea sint, fili dilectissime, & fidelissime seruem legem amicitiae, si toto corde conuertaris ad me, eris Dominus rerum omnium, quia amicorum omnia sunt communia. Neque mireris si rem tam mirabilem promittam tibi, fili: Si enim tradidi me ipsum pro te, dedi que in manus inimicorum, pro salute tua, dilectam animam meam; quid mirum si tradam tibi quoddam dominium super

super

super res meas, quæ cum animâ, seu vita
 mea comparari non possunt? Crede mi-
 hi, fili, quia seruire mihi regnare est: om-
 nis enim qui facit volūtatem Patris mei,
 sicut feci ego, efficitur particeps Vnigeni-
 ti filij eius, vt sit filius Dei per gratiam, si-
 cut ego sum per naturam. Quod si effici-
 tur filius, certè & hères per Deum: habet
 enim, quod veri Domini hæredes rerum
 habent, vt fiat voluntas eius in vniuerso
 mundo, sicut cuiuslibet Regis in suo reg-
 no, qui factus Dei amicus conformat in
 omnibus voluntatem suam rectissimæ
 voluntati Creatoris sui. Cum ergo hæc
 ita se habeant, fili, cur non properas con-
 uerti ad amicum tuum, cuius vultum de-
 precantur omnes diuites plebis? Quomo-
 modo eligis potius seruire mundo serui-
 tute durissima, quam regnare per vnionē
 amicitiaē meæ, quam non solum res meæ
 sunt tibi communes, sed ego fio verissi-
 mē tuus? Nunquid ego non sum tibi me-
 lior, quam vniuersæ mundi amicitiaē, &
 cōsanguinitates, quas requiris? Conside-
 ra iam quid agas, amice charissime, & ad-
 hæreat anima tuâ visceribus meis. Quod
 si suauitas, quam percipis in communica-
 tione amicorum tuorum pertrahentium
 te ad mortem, placet tibi, ne pigriteris

propterea relinquere amicos carnales propter me: Ego enim non solum communico cum veris pœnitentibus omnia alia bona, sed etiam dulcissima solatia mea cū quibus nulla consolatio mūdi cōparabilis est. Dilata os tuum, fili, & implebo illud, si reuertaris ad me, Ego honorificabo, ditabo, & consolabor te, sicut mater amantissima solatur vnigenitum filium suum.

De lætitia bona conscientia, quæ nascitur ex pœnitentia.

CAP. XIX.

INcomparabilis est lætitia, quam generat vera pœnitentia, fili charissime, sicut nouerunt fideles amici mei: qui vidētes se esse translatos de morte ad vitam, ex reatu æternæ flammæ, ad ius hæreditatis æternæ; ex seruitute Pharaonis ad ciuitatem Ierusalem, quam dilexi, non satiātur Hymnis, & Canticis spiritualibus, quibus cantant dulcissimas misericordias meas, & dilectissimam redemptionem suam. Certè sicut corpus, quando conualescit à morbo, lætatur valde, quia à malis humoribus, & à periculo mortis liberatum est; ita, & anima, quando iustifica-

tus